

A ט"ד

Intro

Today we will Be"H learn מ"ז of דף of בבא קמא.
Some of the topics we will learn about include:

פרה שנגחה את השור

How to claim damages from a pregnant cow, including:
גובה מולדה וביצתה

Whether one can claim damages from the offspring or the egg of a damaging animal;

שמין וולד ע"ג פרה

How to evaluate their worth; and

פיטמא ונפחא

Whether the fat and the expansion of the animal due to the pregnancy belong to the owner of the mother or the owner of the fetus?

הכניס לחצר חבירו

When someone brings pots or produce into another's courtyard, the Gemara discusses whether the owner of the courtyard implicitly accepts liability for damages to the other's possessions, and whether the owner of the pots accepts responsibility for damages caused by these items.

A

פרה שנגחה
את השור
גובה מולדה וביצתה

שמין וולד ע"ג פרה
פיטמא ונפחא

הכניס לחצר חבירו

B הוה לה שלא תאכל

רב maintains that one is not liable for injury caused to an animal that eats his produce.

קביל עליה נטירותא

The degree of responsibility accepted by an owner of a courtyard who allows someone to leave possessions in his property;

B

הוה לה שלא תאכל

קביל עליה
נטירותא

1 So let's review...

The Mishnah earlier stated

שור שנגח את הפרה
ונמצא עוברת בצדה

If an ox gores a cow, and we then find a dead calf next to her,

משלם חצי נזק לפרה
ורביע נזק לולד

He pays חצי נזק for the cow, and only $\frac{1}{4}$ of the value of the calf.

The Gemara now explains

אין שמין לפרה בפני עצמה
ולולד בפני עצמו

We do not evaluate the damage to the cow and to the calf separately, which would result in a higher payment.

אלא שמין לולד על גב פרה

Rather, we evaluate the value of a pregnant cow, because the מזיק can argue

פרה מעברתא אזיקתך

פרה מעברתא שיימנא לך

I damaged a pregnant cow, and so I am only liable for its value as a single unit.

The Gemara gives examples of other damages which are similarly evaluated.

=====

1

שור שנגח את הפרה ונמצא עוברת בצדה
משלם חצי נזק לפרה - ורביע נזק לולד

אין שמין לפרה בפני עצמה
ולולד בפני עצמו

We do not evaluate the damage to the cow and calf separately, which would result in a higher payment.

אלא שמין לולד על גב פרה

Rather, we evaluate the value of a pregnant cow, because the מזיק can argue

פרה מעברתא אזיקתך
פרה מעברתא שיימנא לך

I damaged a pregnant cow, and so I am only liable for its value as a single unit.

מלמד

2

Zugt di Mishnah

הקדר שהכניס קדרותיו

לחצר בעל הבית שלא ברשות

If a potter brought his pots into someone's courtyard without permission;

ושברה בהמתו של בעל הבית

פטור

If the pots were damaged by the homeowner's animal, the בעל הבית is not liable.

ואם הוזקה בהן

בעל הקדרות חייב

If the animal was injured by the pots, the potter is liable.

The Gemara infers

הא ברשות

לא מיחייב בעל קדירות

בנזקי בהמתו דבעל חצר

If the potter had permission he would NOT be liable for the injury to the animal, because

לא אמרינן

קבולי קביל בעל קדירות

נטירותא דבהמתו דבעל חצר

We do NOT assume that by requesting permission he

accepted responsibility for damages caused by his pots.

On the other hand, the Mishnah continues

ואם הכניס ברשות בעל החצר חייב

If he had permission to bring his pots into the חצר, the בעל החצר is liable for damage caused by his animal, because

בסתמא נמי

קבולי קביל עליה נטירותא

We DO assume that by granting permission he accepted responsibility for his animal's damages.

Now, the Gemara asks that they should be the same?

כי היכי דבעל חצר ברשות מיחייב בנזקי קדירות

הכי נמי מיחייב בעל קדירות בנזקי בעל הבית

We should say that just as the חצר בעל implicitly accepts responsibility for his animal, the בעל הקדירות also implicitly accepts responsibility for his pots; and yet the Mishnah earlier implied otherwise?

2

הקדר שהכניס קדרותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות

If a potter brought his pots into someone's courtyard without permission;

ושברה בהמתו של בעל הבית פטור

If the pots were damaged by the homeowner's animal, the בעל הבית is not liable.

ואם הוזקה בהן בעל הקדרות חייב

If the animal was injured by the pots, the potter is liable.

ואם הכניס ברשות בעל החצר חייב

If he had permission then the בעל החצר is liable for damage caused by his animal

Because...

בסתמא נמי קבולי קביל עליה נטירותא

We DO assume that by granting permission he accepted responsibility for his animal's damages.

The Gemara infers...

כא ברשות

לא מיחייב בעל קדירות בנזקי בהמתו דבעל חצר

If the potter had permission he would not be liable for the injury to the animal

ואלא אמרינן

קבולי קביל בעל קדירות נטירותא דבהמתו דבעל חצר

We DO NOT assume that by requesting permission he accepted responsibility for damages caused by his pots.

They should both be the same?

כי היכי דבעל חצר ברשות מיחייב בנזקי קדירות הכי נמי מיחייב בעל קדירות בנזקי בעל הבית

Just as the חצר בעל implicitly accepts responsibility for his animal, So too the בעל הקדירות also implicitly accepts responsibility for his pots?

3 Furthermore, the Mishnah eventually concludes
 רבי אומר
 בכולן אינו חייב
 עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור
 The owner of the courtyard is only liable for his animal's damages if he explicitly assumed responsibility, similar to the opinion expressed in the Mishnah's first case; and neither one of them implicitly accepts responsibility.

The Gemara questions

רישא וסיפא רבי

ומציעתא רבנן

The Mishnah begins and ends with the opinion of רבי, that there is no implicit acceptance of responsibility, and interjects with the opinion of the רבנן that there IS an implicit acceptance of responsibility?

3 רבי אומר - בכולן אינו חייב
 עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור
 The owner of the courtyard
 is only liable for his animal's damages if he explicitly
 assumed responsibility,
 similar to the Mishnah's first case
 and neither one of them implicitly accepts responsibility.

רישא וסיפא רבי - ומציעתא רבנן
 that there IS an
 implicit acceptance
 of responsibility?   that there is no
 implicit acceptance
 of responsibility

4 The Gemara offers two answers:
 1.
 תברא
 מי ששנה זו לא שנה זו
 There is indeed a Machlokes:
 The first section of the Mishnah holds that the רבנן agree with רבי, while the author of the second section holds that they disagree.

2.

Alternately,

כולה רבנן היא

The רבנן disagree with רבי, and maintain that there is a difference between the בעל החצר and the בעל הקדרות; and ברשות

שמירת קדירות קבל עליו בעל החצר

ואפילו נשברו ברוח

When he grants permission, the בעל החצר accepts responsibility for damages to the pots due to external factors; but the בעל הקדרות does not accept responsibility, and is entirely exempt.

=====

4 1
 תברא
 מי ששנה זו לא שנה זו
 There is indeed a Machlokes:
 The first section of the Mishnah holds
 that the רבנן agree with רבי
 While the author of the second section holds
 that they disagree.

2
 כולה רבנן היא
 רבי disagree with רבנן,
 and maintain that there is a difference
 between the בעל החצר and the בעל הקדרות; and
 ברשות
 שמירת קדירות קבל עליו בעל החצר
 ואפילו נשברו ברוח
 When he grants permission,
 the בעל החצר accepts responsibility for damages to the pots;
 but the בעל הקדרות does not accept responsibility,
 and is entirely exempt.

5

The Mishnah continues

הכניס פירותיו לחצר בעה"ב שלא ברשות

If someone brought produce into another's courtyard without permission;

ואכלתן בהמתו של בעל הבית

פטור

If they were eaten by the homeowner's animal, the בעל החצר is not liable;

ואם הוזקה בהן בעל הפירות חייב

If the animal was injured by the produce, the בעל הפירות is liable.

However,

ואם הכניס ברשות בעל החצר חייב

If he had permission to bring his produce into the חצר, the בעל החצר is liable for damage caused by his animal.

The Gemara explains the damage caused to the animal by the produce:

אמר רב

לא שנו אלא שהוחלקה בהן

אבל אכלה פטור

If the animal slipped on the produce he is liable; but if it overate and died, he is exempt, because

הוה לה שלא תאכל

The animal should not have eaten, as Tosfos explains

כיון שבמתכוין מביא עליו דבר שמוזיקו

אינו ראוי זה להתחייב על כך

He cannot hold someone else responsible for its own actions.

In other words; in the case of הוחלקה בהן, the produce damaged the animal; in the case of אכלה, the animal damaged itself.

5

הכניס פירותיו לחצר בעה"ב שלא ברשות

ואם הכניס
ברשות

בעל החצר
חייב

If he had permission,
the בעל החצר is
liable for damage
caused by his
animal.

ואם הוזקה
בהן

בעל הפירות
חייב

If the animal
was injured
by the produce,
בעל הפירות
is liable.

ואכלתן
בהמתו של

בעל הבית
פטור

The בעל החצר
is not liable

אמר רב

לא שנו אלא שהוחלקה בהן
אבל אכלה פטור

If the animal slipped on the produce he is liable;
but if it overate and died, he is exempt
because...

הוה לה שלא תאכל

The animal should not have eaten,

As Tosfos explains

כיון שבמתכוין מביא עליו דבר שמוזיקו
אינו ראוי זה להתחייב על כך

In the case of הוחלקה בהן,
the produce damaged the animal;
in the case of אכלה,
the animal damaged itself.

6 The Gemara challenges this explanation from several ברייתות:
 1.
 הנותן סם המות לפני בהמות חבירו
 If someone places poison before another person's animal, indirectly causing its death;
 פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים
 He must make restitution, but בית דין cannot enforce this payment.

The Gemara infers פירות דעבידא דאכלה בדיני אדם נמי מחייב
 If the animal was injured by eating ordinary produce he would be liable to pay דם בדיני אדם, and we do NOT say הוה לה שלא תאכל

The Gemara answers that he would be פטור מדיני אדם even for פירות, because we do say הוה לה שלא תאכל. However, the ברייתא was teaching that אפילו סם המות דלא עבידא דאכלה חייב בדיני שמים
 Even though poison is not fit for consumption, he is nevertheless חייב מדיני שמים.

Alternately, סם המות נמי באפרזתא דהיינו פירי
 We are referring to poisonous food, which the animal would eat, and he is indeed פטור מדיני אדם because הוה לה שלא תאכל.

6 הנותן סם המות לפני בהמת חבירו
 If one places poison before another's animal, indirectly causing its death

וחייב בדיני שמים   פטור מדיני אדם

פירות דעבידא דאכלה - בדיני אדם נמי מחייב
 If the animal was injured by eating ordinary produce he would be liable to pay דם בדיני אדם,

Why do we not say

הוה לה שלא תאכל

הוה לה שלא תאכל - We do say

However, the ברייתא was teaching that

אפילו סם המות דלא עבידא דאכלה חייב בדיני שמים

Even though poison is not fit for consumption, he is nevertheless חייב מדיני שמים.

Alternately,

סם המות נמי באפרזתא דהיינו פירי

We are referring to poisonous food, which the animal would eat and he is indeed פטור מדיני אדם because הוה לה שלא תאכל.

7

2.
Another proof;
הכניס שורו לחצר בעה"ב שלא ברשות
ואכל חטין והתריז ומת
פטור

If someone brought his ox into another person's property without permission, and it ate the homeowner's wheat and died as a result, the בעל החצר is exempt. However, ואם הכניס ברשות בעל החצר חייב
If he had permission, the homeowner is liable, and we do not say
הוה לא שלא תאכל

The Gemara differentiates

ברשות שמירת שורו קבל עליו
ואפילו חנק את עצמו

When he granted permission to enter he accepted responsibility for all possible damages like a שומר, and so he is liable even for damages caused by the animal itself.

=====

7

2

הכניס שורו לחצר בעה"ב שלא ברשות
ואכל חטין והתריז ומת
פטור

However,

ואם הכניס ברשות בעל החצר חייב
If he had permission, the homeowner is liable

Why don't we say

הוה לא שלא תאכל

ברשות

שמירת שורו קבל עליו
ואפילו חנק את עצמו

When he granted permission to enter he accepted responsibility like a שומר, and so he is liable even for damages caused by the animal itself.

8

The Mishnah continues:

אם הכניס ברשות
בעל החצר חייב

If one received permission to bring his pots into a courtyard, the בעל החצר is liable if his animal damages the pots.

The Gemara now asks;

היכא דקביל עליה נטירותא

When the בעל חצר accepts responsibility for something left in his property;

And as Rashi adds;

According to the רבנן, it's assumed; and according to רבי, where he explicitly said so;

The question is;

נטירותא דנפשיה הוא דקביל עליה

או אפילו נטירותא דעלמא קביל עליה

Does he accept responsibility only for damage caused by his own property, or does he accept responsibility even for damages caused by others?

8

אם הכניס ברשות בעל החצר חייב

היכא דקביל עליה נטירותא

When the בעל חצר accepts responsibility for something left in his property;

And as Rashi adds;

According to the רבנן, it's assumed; and according to רבי, where he explicitly said so.

The question is;

נטירותא דנפשיה הוא דקביל עליה
או אפילו נטירותא דעלמא קביל עליה

Does he accept responsibility only for damage caused by his own property, or does he accept responsibility even for damages caused by others?

9 The Gemara cites several ברייתות as proof:
 הכניס פירותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות
 If someone brought produce into another's courtyard
 without permission;
 ובא שור ממוקום אחר ואכלן
 פטור
 If a third party's ox wandered into the property and ate
 them, the בעל החצר is not liable.
 ואם הכניס ברשות חייב
 If he had permission, the בעל החצר is liable.
 Similarly,
 הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות
 If he brought his ox into the courtyard without permis-
 sion;
 ובא שור ממוקום אחר ונגחו
 פטור
 If a third party's ox came in and gored it, the בעל החצר
 is not liable.
 ואם הכניס ברשות חייב
 If he had permission, the בעל החצר is liable.

These ברייתות clearly indicate
 נטירותא דעלמא קביל עליה
 The בעל חצר is liable even for damages caused by others?

9

<p>הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות</p> <p>ובא שור ממוקום אחר ונגחו פטור</p> <p><i>If a third party's ox wandered into the property and gored it, the בעל החצר is not liable.</i></p> <p>ואם הכניס ברשות חייב</p> <p><i>If he had permission, the בעל החצר is liable.</i></p>	<p>הכניס פירותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות</p> <p>ובא שור ממוקום אחר ואכלן פטור</p> <p><i>If a third party's ox wandered into the property and ate them, the בעל החצר is not liable.</i></p> <p>ואם הכניס ברשות חייב</p> <p><i>If he had permission, the בעל החצר is liable.</i></p>
--	---

These ברייתות clearly indicate

נטירותא דעלמא קביל עליה

The בעל חצר is liable even for damages caused by others?

10 However, the Gemara answers that perhaps נטירותא דנפשיה הוא דקביל עליה
 And the בעל החצר is not liable for damages caused by others; and when the Braisa says פטור or חייב it's referring to the third party, the בעל השור, the owner of the damaging ox;
 And the Braisos are to be understood as follows:

Regarding the produce,
 ברשות
 הויה לה שן ברשות הניזק וחייבת
 If he had permission, it is considered שן in a private domain, and so he is liable, but
 שלא ברשות
 הויה ליה שן ברשות הרבים ופטורה
 If he did not receive permission, it is considered שן in a public domain, and so he is exempt.
 Regarding the ox;
 ברשות
 הויה לה קרן בחצר הניזק ומושלם נזק שלם
 If he has permission, it's considered קרן in a private area, and רבי טרפון says
 משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם משלם
 One pays full damages for קרן in a private area, but שלא ברשות
 הויה לה קרן ברה"ר
 ולא משלמא אלא חצי נזק
 If he did not have permission, it's considered קרן in a public area, and he only pays half damages.

10 *Perhaps...*
נטירותא דנפשיה הוא דקביל עליה
 And the בעל החצר is not liable for damages caused by others; and when the Braisa says פטור or חייב it's referring to the third party, the בעל השור, the owner of the damaging ox;
 And the Braisos are to be understood as follows:

Regarding the produce...

<p>שלא ברשות הויה ליה שן ברשות הרבים ופטורה</p> <p><i>If he did not receive permission, it is considered שן in a public domain, and so he is exempt.</i></p>	<p>ברשות הויה לה שן ברשות הניזק וחייבת</p> <p><i>If he had permission it is considered שן in a private domain, and so he is liable,</i></p>
---	--

Regarding the ox...

<p>שלא ברשות הויה לה קרן ברה"ר ומשלם חצי נזק</p> <p><i>If he did not have permission, it's considered קרן in a public area, and he only pays half damages.</i></p>	<p>ברשות הויה לה קרן בחצר הניזק ומשלם נזק שלם</p> <p><i>If he has permission, it's considered קרן in a private area, and רבי טרפון says משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם משלם One pays full damages for קרן in a private area</i></p>
---	--